

1. Jak ja - sně sví - tíš, hvěz - do má,
Ač z Já - ko - ba ses na - ro - dil,
můj Pa - ne, lá - sko u - přím - ná,
jsi Že - nich můj, Pán všech mých sil,
jsi z ro - du krá - lov - ské - ho.
a ra - dost srd - ce mé - ho.
Slav - ný, vzác - ný, mo - je spá - sa,
ště - stí, krá - sa, hoj - nost vše - ho.
O - sla - vu - ji Pá - na své - ho.

2. Tys perla, jež se zjevila – / Bůh chtěl a Panna povila /
hned nebeského Krále. / Jak příslib věčné radosti / tvé slovo
plné milosti / zní v srdci neustále. / Milý, bílý / květe z nebe,
vítám tebe, / sladká mano, / nad kterou nic není známo.

3. Žár lásky ve mně rozněcuj, / chci zářit jako odraz tvůj, /
mé slunce nehasnoucí, / být jako dobrá ratolest, / jen šířit
slávu tvou a čest, / nést plody nevadnoucí. / Tebe z nebe /
stále čekám, vstříc ti spěchám, / drahý Pane, / v tobě srdce
odpočine.

4. Necht' harfa vydá zvučný tón / tak, aby oslaven byl on, /
jímž duše moje žije. / S ním hodlám celý život jít, / jej
milovat, jej vždycky ctít, / mé srdce pro něj bije. / Plesám,
jásám, / k jeho chvále neustále / vděčně pěji, / zpívám píseň
o naději.

5. A nejvíc z toho radost mám, / že u dveří už stojí sám /
můj milý, věrný, drahý. / Snad zítra, až se rozední, / on řekne
slovo poslední, / moc hříchu skončí záhy. / Jistě, jistě, / přijď
již, Kriste, světlo čisté, / nemám stání, / vyhlížím tě bez
přestání.

t: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /
Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Psalter, 1538 / Philipp Nicolai, Frewden Spiegel
deß ewigen Lebens, 1599 / Cantional, 1627